

Sygn. akt IV U 908/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2016r. w S.

odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 czerwca 2015 r. Nr (...)

w sprawie W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala W. B. prawo do emerytury od 1 czerwca 2015 roku.

Sygn. akt IV U 908/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił W. B. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. B., wnosząc o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w E. L. Zakład (...) w okresie od 7.03.1980r. do 12.05.1988r. (odwołanie, k. 1 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. B. w dniu 26 lutego 2015r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 2 czerwca 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury.

Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe uzupełnione pracą w gospodarstwie rolnym w wymiarze 25 lat. Do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczono 11 lat, 1 miesiąc i 6 dni, tj. następujące okresy zatrudnienia: od 27.10.1975r. do 23.10.1976r. w Przedsiębiorstwie (...) w S., od 4.07.1988r. do 21.05.1989r., od 27.05.1989r. do 1.11.1989r, od 7.11.1989r. do 28.02.1990r. w Spółdzielni Usług Rolniczo- (...) w S. oraz od 1.03.1990r. do 31.12.1998r. w Przedsiębiorstwie Budowlano- (...) z wyłączeniem zwolnień lekarskich po 14.11.1991r. (decyzja z 15.06.2015 r., k. 8 akt emerytalnych).

W okresie od 7 marca 1980r. do 2 lipca 1988r. ubezpieczony W. B. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w L. na stanowisku operatora koparki. Od dnia 21 października 1977r. wnioskodawca posiadał uprawnienia do obsługi koparki jednonaczyniowej do 0,6 m³, zaś w dniu 22 stycznia 1981r. uzyskał uprawnienia do obsługi koparki jednonaczyniowej do 1,2 m³. W ramach zatrudnienia w w/w zakładzie pracy w okresie od 8 kwietnia 1987r. do 7 kwietnia 1988r. ubezpieczony przebywał na budowie eksportowej w b. ZSRR, gdzie również wykonywał obowiązki operatora koparki. We wskazanym zakładzie pracy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy realizował czynności operatora koparki, innych prac nie wykonując.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, nadto: wniosek, k. 2 akt emerytalnych; raport z analizy konta, k. 7 akt emerytalnych).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków K. K. (k. 20v akt sprawy) i J. W. (k. 21 akt sprawy), jak również w oparciu o zeznania ubezpieczonego W. B. (k. 21 akt sprawy), które oceniono jako spójne i wiarygodne. Ponadto ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. B. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. spełnia przesłankę wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 26 lutego 2015r., posiada „ogólny” staż pracy w wymiarze 25 lat, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia w wymiarze 11 lat, 1 miesiąca i 6 dni. Ubezpieczony wnosił o zaliczenie do okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L.. Zebrany w sprawie materiał dowodowy - w postaci dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego, a także zeznania świadków K. K. i J. W. oraz zeznania ubezpieczonego – pozwolił ustalić, że W. B. we wskazanym zakładzie pracy, jak również podczas pobytu na budowie eksportowej w b. ZSRR, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę operatora koparki. Niewątpliwie praca ta jest zaliczana do pracy w szczególnych warunkach i odpowiada rodzajowo pracy wymienionej w wykazie A dziale V poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. pracy maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych. Podkreślenia wymaga, że o zakwalifikowaniu pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach nie decyduje nazwa stanowiska, czy też angaż, lecz faktycznie wykonywane przez ubezpieczonego czynności pracownicze. Sąd w całości obdarzył wiarygodnością zeznania świadków, będących wówczas pracownikami Przedsiębiorstwa (...) w L., jak również zeznania ubezpieczonego, uznając, że wnioskodawca w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracował jako operator koparki, innych prac nie wykonując.

Wobec całokształtu okoliczności sprawy Sąd zaliczył do stażu pracy w szczególnych warunkach wnioskowany przez ubezpieczonego okres zatrudnienia, w konsekwencji czego W. B. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2015r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.